

[Arbejdsministeren]

aflevere en andel af overskuddet til de lønmodtagere, der har været med til at skabe værdierne, var en eller anden form for påtvunget fællesakkord, og at tempoet ville blive øget, og at invaliditeten blandt medarbejderne ville stige, og at det kapitalistiske samfund ville blive styrket trods alle prognoser osv. osv. Jeg glæder mig til engang at læse dette indlæg, som jeg tror vil indeholde mange opløftende og humoristiske elementer.

Til hr. Ib Christensen vil jeg sige, at når regeringen lægger disse ting frem, som det er sket, så er det ikke for at få dem forkastet, så er det for at få dem gennemforhandlet, gennemdrøftet ud fra den viden, vi har om andre partiers synspunkter, og ud fra den holdning, vi har, nemlig at hvis dette samfund skal overleve og klare sig, så bliver man nødt til at ændre på nogle af de grundlæggende mønstre. Så kan man ikke klare sig med det gammeldags privilegiesystem, så kan man ikke klare sig med, at nogle få mennesker træffer alle beslutningerne i samfundet. Så må man engagere de mennesker, der selv skaber værdierne, hvad enten det er på den enkelte virksomhed, eller det er i samfundet som helhed. Det er dette, der er perspektivet.

Der er en snæver sammenhæng mellem dette forslag og de øvrige elementer i regeringens pakke. Vi skal i gang på dette område. Forslaget er ikke et ultimativt forslag, det er ikke noget diktat, det er et oplæg til forhandling, men vi appellerer til partierne om ikke at afvise en sådan forhandling, en sådan dybdeboring af forslagens enkelte elementer.

Kurt Hansen (VS):

Ja, den højtærede arbejdsminister har jo sin egen facon at udtrykke tingene på, så jeg vil tillade mig at citere direkte fra bemærkningerne: »Lønmodtagernes medejendomsret og medbestemmelse vil bidrage til en større opsparing og indtjening i virksomhederne.« Hvordan kan man opnå en større opsparing og indtjening i virksomhederne ved at indføre denne ordning, medmindre denne ordning faktisk betyder, at der bliver lavet noget mere? Det vil jeg godt have arbejdsministerens forklaring på.

Hvis det holder, der står i bemærkningerne, så er det korrekt, som jeg sagde i mit første indlæg, at der er tale om en påtvunget fællesakkord.

Jeg har ikke talt spor om invaliditet og sådan noget, jeg har talt om, at produktiviteten skal øges for at styrke indtjeningen, og det er, hvad der står i bemærkningerne. Det vil jeg bede ministeren om at forholde sig til, at komme herop og forklare, hvordan det ellers hænger sammen, hvis de bemærkninger, der står, ikke er gyldige mere.

Så tales der jo i bemærkningerne meget om indflydelse og medbestemmelse. Jeg vil godt spørge arbejdsministeren: på hvilket plan er det ganske konkret i forhold til forslaget, at denne indflydelse og medbestemmelse finder sted, fordi der skal være denne overskudsdeling eller denne påtvungne fællesakkord? Kan vi ikke få noget at vide om det? På hvilken måde bliver arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet antastet i forhold til de arbejdere, der er på virksomheden? Hvordan sker det?

Det er det rene hykleri, når der tales om, at vi må have øget indflydelsen fra arbejderne side. Når arbejdsministeren kommer med den slags ting, så er det det rene hykleri. Nu har man igennem en lang periode konsekvent frataget lønarbejderne mulighederne overhovedet for at have indflydelse egne løn- og arbejdsforhold. Man har simpelt hen frataget dem mulighederne for at have indflydelse på fastsættelse af overenskomster. Og så kommer man og siger: nu skal vi også have mere indflydelse, mere medbestemmelse. Nej, hr. minister. Det, det drejer sig om, er vel ikke så meget medbestemmelse som medfornemmelse. Og hvis jeg tager fejl i det, så vil jeg bede arbejdsministeren om at komme herop og forklare, hvor jeg går galt i byen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er selvfølgelig arbejdsministerens bemærkninger. Det har ellers været en lang dag, og jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men alligevel er jeg meget spændt på at høre, om jeg forstod rigtigt, hvad der blev sagt her i sidste omgang.

Jeg får at vide, at jeg ønsker, at principperne omkring disse ting skal puttes ned i en stor oplysningsgryde, og hvad ved jeg. Det plejer ikke at være det billede, man har af oplysningsarbejde. Nu vel, det er sidst på dagen. Det er naturligvis ikke det, vi vil. Vi